

УХВАЛА

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про припинення конституційного провадження у справі за конституційним поданням 49 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 9 Положення про Державну службу охорони при Міністерстві внутрішніх справ, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України “Про заходи щодо вдосконалення охорони об’єктів державної та інших форм власності”

м. К и ї в
17 травня 2005 року
№ 4-уп/2005

Справа № 1-18/2005

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Шаповала Володимира Миколайовича – головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Іващенко Володимира Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Пшеничного Валерія Григоровича – суддя-доповідач,
Савенка Миколи Дмитровича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Станік Сюзанни Романівни,
Ткачука Павла Миколайовича,
Чубар Людмили Пантеліївни,

розглянув на пленарному засіданні справу за конституційним поданням 49 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 9 Положення про Державну службу охорони при Міністерстві внутрішніх справ, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України “Про заходи щодо вдосконалення охорони об’єктів

державної та інших форм власності” від 10 серпня 1993 року № 615 в редакції Постанови Кабінету Міністрів України від 15 серпня 2001 року № 1053 (Офіційний вісник України, 2001 р., № 33, ст. 1552).

Заслухавши суддю-доповідача Пшеничного В.Г. та розглянувши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне подання – 49 народних депутатів України – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати неконституційними положення пункту 9 Положення про Державну службу охорони при Міністерстві внутрішніх справ, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України “Про заходи щодо вдосконалення охорони об'єктів державної та інших форм власності” від 10 серпня 1993 року № 615 в редакції Постанови Кабінету Міністрів України від 15 серпня 2001 року № 1053 (далі – Положення).

Положеннями пункту 9 Положення передбачено, що Державна служба охорони провадить свою діяльність на засадах госпрозрахунку за рахунок коштів, одержаних її підрозділами охорони, підприємствами та установами за організацію і надання послуг з охорони та безпеки за договорами, та інших надходжень, передбачених законодавством; чистий прибуток підрозділів охорони спрямовується на вдосконалення службової діяльності, матеріально-технічне та фінансово-господарське забезпечення, здійснення заходів соціального захисту їх працівників.

Народні депутати України зазначають, що Державна служба охорони при Міністерстві внутрішніх справ не є бюджетною установою, її поточна діяльність не спрямована на надання виключно державних послуг, а тому оспорювані положення не відповідають статті 8, частині другій статті 19 Конституції України.

Автор конституційного подання вважає, що:

- оскільки Державна служба охорони є структурним підрозділом Міністерства внутрішніх справ, до якого входять кадрові міліціонери, то вона у своїй діяльності повинна керуватися Законом України “Про міліцію” і не може займатися комерційною діяльністю;
- Державна служба охорони провадить свою діяльність на засадах госпрозрахунку, а послуги, що надаються зазначеною службою, на думку авторів клопотання, не є державними послугами, тому оспорювані положення суперечать положенням пункту 6 статті 2 Бюджетного кодексу України, підпункту 7.11.13 пункту 7.11 статті 7 Закону України “Про оподаткування прибутку підприємств”;

– господарська діяльність Державної служби охорони є комерційною, оскільки частиною другою статті 3 Господарського кодексу України визначено, що некомерційна господарська діяльність – це діяльність без мети отримання прибутку;

– здійснення Державною службою охорони діяльності на засадах госпрозрахунку суперечить статті 18 Закону України “Про міліцію”.

2. Ухвалою Другої колегії суддів Конституційного Суду України 6 квітня 2005 року було відкрито конституційне провадження у справі за конституційним поданням 49 народних депутатів України.

3. Конституційний Суд України, розглядаючи справу на пленарному засіданні, виходить із такого.

Суб’єкт права на конституційне подання ставить перед Конституційним Судом України питання щодо конституційності приписів пункту 9 Положення. Разом з тим він не наводить відповідного правового обґрунтування своїх тверджень.

Посилаючись на статтю 8 та частину другу статті 19 Конституції України, народні депутати України фактично ставлять перед Конституційним Судом України питання щодо невідповідності зазначеного пункту Положення окремим законам України. Так, у конституційному поданні народних депутатів України містяться питання щодо відповідності положень пункту 9 Положення приписам пункту 6 статті 2 Бюджетного кодексу України, підпункту 7.11.13 пункту 7.11 статті 7 Закону України “Про оподаткування прибутку підприємств”, частин першої, другої статті 3 Господарського кодексу України, частини восьмої статті 18 Закону України “Про міліцію”.

Оскільки питання щодо законності актів органів державної влади України не належить до повноважень Конституційного Суду України (стаття 14 Закону України “Про Конституційний Суд України”), конституційне подання щодо відповідності пункту 9 Положення Конституції і законам України не відповідає вимогам Закону України “Про Конституційний Суд України”. Тобто у поданні не виконано вимогу щодо правового обґрунтування тверджень про неконституційність положень пункту 9 Положення, передбачену пунктом 4 частини другої статті 39 Закону України “Про Конституційний Суд України”.

За таких обставин конституційне провадження у справі підлягає припиненню на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом

України “Про Конституційний Суд України”; непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

На підставі викладеного та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 13, 14, 39, 45, 51 Закону України “Про Конституційний Суд України”, § 51 Регламенту Конституційного Суду України, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Припинити конституційне провадження у справі за конституційним поданням 49 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 9 Положення про Державну службу охорони при Міністерстві внутрішніх справ, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України “Про заходи щодо вдосконалення охорони об’єктів державної та інших форм власності” від 10 серпня 1993 року № 615 в редакції Постанови Кабінету Міністрів України від 15 серпня 2001 року № 1053.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ